

Antidogma - Trump a damaszkuszi úton

2017 május 22. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Korábban Trump még egészen más húrokat pengetett...

Az egyik szíriai légitámaszpont ellen április 7-én végrehajtott amerikai rakétatámadás végül is nyilvánvalóvá tette azt, amit különböz? jelek alapján már korábban is sejthettünk, hogy *Donald Trump* behódolt a „mély államnak”, amelyet emlékezetes 1961. január 17-i búcsúbeszédében *Eisenhower* elnök leplezett le, „katonai-ipari komplexumnak” min?sítve, és amely ténylegesen nemcsak az Egyesült Államokat kormányozza, hanem az összes csatlósát is.

Trump ezzel megtagadta korábbi ígéreteit és kijelentéseit, hiszen választási kampánya során demokrata riválisa harcias kirohanásaival szemben következetesen azt hangoztatta, hogy megválasztása esetén véget vet az el?dei által rendszeresített fegyveres demokráciaexportnak (más néven humanitárius intervencióknak) és befagyasztja a katonai kiadásokat is, az így megtakarított forrásokat pedig országa infrastruktúrájának renoválására fordítja. Ehelyett azonban lassanként és feltartóztathatatlanul ? is belemerült a washingtoni politikai mocsárba, amelyet jelöltként még „lecsapolással” fenyegetett, és hogy mentse a b?rét, az ingatlanbirodalmát és a klánját, szimbolikus engedményeket tett a mély államnak.

Mindenekel?tt 55 milliárd dollárral (vagyis az Egyesült Királyság vagy Franciaország teljes évi katonai költségvetésének megfelel? összeggel) növelte a Pentagon büdzséjét, és a nemzetközi olajmaffia „keresztapját”, a texasi *Rex Tillersont* nevezte ki külügyminiszternek, a hadügyi tárcát pedig arra a *James Mattisra* bízta, aki az iraki atrocitásai révén vált hírhedtté, különösen Fallúdzsa ostromakor, amelynek során a saját katonái által „veszett kutya” becenévvel illetett katonatiszt a város véd?inek megtörése végett szó szerint semmit?l sem riadt vissza (a foszforbombák és a szegényítetturánium-l?szer használatát és egy egész esküv?i násznép lemészárlását is beleértve).

Egyik tavaly decemberi beszédében Trump még egészen más húrokat pengetett, többek között kijelentve: *„Új külpolitikát fogunk folytatni, amely számításban fogja venni a múlt tévedéseit. Be fogjuk fejezni a rendszerváltó és kormánybuktató titkos m?veleteinket. Célunk a stabilitás, nem pedig a káosz, mert újjá akarjuk építeni az országunkat. A más országokkal való kapcsolatainkban a kölcsönös érdekeket fogjuk keresni ahányszor csak lehetséges, és a béke, az egyetértés és a jó szándék új id?szakát fogjuk felavatni…”* Facebook-bejegyzésében *Medvegyev* orosz miniszterelnök tökéletesen összefoglalta, hogy valójában mire is lehetett számítani az új amerikai elnökkel kapcsolatban: *„Röviddel a megválasztása után megjegyeztem, hogy minden attól függ, hogy Trump választási ígéreteit milyen hamar fogja megtörni a létez? hatalmi gépezet. Csak két és fél hónap kellett hozzá…”* (America’s Syria strike „on verge of military clash” with Russia – PM Medvedev, rt.com, 2017. április 7.)

Trump, aki korábban szüntelenül a mainstream médiát és az álhíreit ostorozta, most maga is álhírekre alapozva indított katonai akciót Szíria ellen, holott mindenki tudja, hogy a szír kormányer?knek nincsenek vegyi fegyvereik, miután készleteiket az ENSZ ellen?rzése mellett, amerikai és orosz szakért?k bevonásával teljesen megsemmisítették 2014-ben. Egy szíriai légitámaszpont bombázása egy állítólagos vegyi támadás megtorlásaként, bármiféle el?zetes független és nemzetközi vizsgálat nélkül, csupán egy ürügy, egy „false flag” azzal a céllal, hogy a nyugati közvélemény szemében legitimáljon egy szuverén ország elleni agressziót, amely a maga részér?l nem támadott meg egyetlen másik országot sem, és különösen nem az USA-t.

Ezt az el?re eltervezett hadm?veletet valójában a szíriai kontextuson kívüli er?demonstrációnak szánták Kínával és Oroszországgal szemben. Az amerikai háborús párt doktrínájának ugyanis az a lényege, hogy bármiféle tárgyalás, akár ellenféllel, akár versenytárssal, csakis az er? pozíciójából kezdhet?. Márpedig a cirkálórakéta-es?t a kínai elnök Amerikába érkezésének napjára id?zítették. A jelek szerint azonban a hagyjunk-id?t-az-id?nek m?vészetét évezredek óta gyakorló kínaiakat hidegen hagyta a dolog. ?k már *Mao* idejében is csak egy papírtigrisnek tartották az USA-t, és országuk bámulatos fejl?désének és er?södésének a perspektívájából azóta még inkább annak tarthatják.

Ami pedig Oroszország impresszionálását illeti, nevetséges… Nyilván az orosz vezet?k is jól szórakoztak, a katonák meg különösen. Ennek a rakétatámadásnak ugyanis jelent?s bumeránghatása volt a Pentagon lelkiállapotára nézve. A m?köd?képes szír repül?gépeket már el?zetesen evakuálták a személyzetükkel együtt, mivel a támaszpont fölötti felderít?repülések számának hirtelen növekedése már idejekorán figyelmeztette a szíreket az amerikaiak szándékaira, akiknek így csupán hat darab használaton kívüli vagy javítás alatt álló repül?gépet sikerült megsemmisíteniük. Ráadásul a kifutópályák is sértetlenek maradtak, így a szír gépek már a támadás másnapján igénybe vehették azokat bevetéseikhez.

Legszebb az egészben, hogy a földközi-tengeri amerikai hadiflotta hajóiról kil?tt 59 rakétából alig 23 ért célba, a maradék 36-ot elektronikusan semlegesítették az oroszok, valójában az összeset, amelyet a légitámaszpont infrastruktúrájának módszeres lerombolására szántak. Ez a pszichológiai ökölcsapás legalább olyan megrendít? erej? volt a Pentagon számára, mint az, amelyet 2014 áprilisában szenvedett el, amikor a Fekete-tengerre bemerészked? USS Donald Cook hadihajóra telepített Aegis rakétaelhárító rendszert elektronikusan blokkolta egy orosz SU-24 vadászgép, életre szólóan sokkoló élményben részesítve a hajó legénységét (vö. Ki állítja meg Samu bácsit?, Demokrata, 2014. december 17.).

Ez alkalommal a k?korszaki (a 70-es évek technológiáját képvisel?, szubszonikus sebesség?) Tomahawk cirkálórakétáik szerepeltek le, amelyeket az elektronikus hadviselés orosz szakért?i egymás után pottyantottak a tengerbe. Ezek az elavult harceszközök legfeljebb Jemen ijesztgetésére alkalmasak, az elektronikus hadviselés ászainak számító Oroszországgal, Kínával, Iránnal azonban egészen más a helyzet. A történelmi változás fehér házi és Pentagon-beli analfabétái ezt nyilvánvalóan csak a saját kárukon lesznek hajlandók megtanulni. Reméljük, egyszer és mindenkorra.

Gazdag István - www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló